

[Henning Rasmussen]

den til næste år vil stige kraftigt, til 265.000 mennesker i gennemsnit året igennem? Det skrev finansministeren i forgårs, og det passer vel stadig. Og er det ikke sandt, at den samme finansminister i samme redegørelse fortæller, at vi i 1986 havde 216.000 modtagere af kontanthjælp? Til næste år regner man med 307.000, en stigning på 40 pct. på 3 år. Er det ikke en dokumentation af, at fremgangslinjen for længst er standset og erstattet af nedgang?

Så vil jeg gerne stille et spørgsmål til hr. Henning Andersen, der siger, at brugerbetaling ikke skal være en ekstra skat; den skal erstatte, må jeg forstå, anden skat. Derfor kunne jeg fristes til at spørge: Kan hr. Henning Andersen nævne ét eneste eksempel, hvor kraftigt forøget brugerbetaling i denne regerings tid har ført til, at skatten er blevet sat tilsvarende ned? Jeg tror, hr. Henning Andersen kommer i store vanskeligheder med at svare.

(Kort bemærkning).

Henning Andersen (KF):

Jeg kan bekræfte over for hr. Henning Rasmussen, at det er korrekt, at skatten ikke er faldet. Jeg håber så, at Socialdemokratiet vil være med til at foretage de nødvendige indgreb, så vi har mulighed for om nogle få år at sætte skatten ned.

Jeg kan bekræfte over for hr. Henning Rasmussen, at det er rigtigt, at sidste år stoppede stigningen i beskæftigelsen i det private erhvervsliv, men vi har haft 5 år, hvor det er gået den rigtige vej. Jeg kan også bekræfte, at de prognoser, der foreligger, formentlig vil give stigninger næste år.

Men alt, hr. Henning Rasmussen, afhænger af, om Socialdemokratiet f.eks. vil være med til en del af de ting, som jeg har nævnt her i mit indlæg, for at vi kan få endnu flere i arbejde, for at vi kan hindre, at arbejdsløsheden stiger. Det hænger sammen med den måde, man får »fingeraftrykkene« på, og som jeg sagde for lidt siden: Det er kun fantasien, der sætter grænser, og realismen.

Dér håber jeg så at man vil være med til at indbygge disse incitament, så vi får de mange arbejdspladser, som vi alle sammen ønsker at fremskaffe.

Jes Lunde (SF):

Da den nydannede KVR-regering forleden

præsenterede sin åbningstale, var den jo overfyldt med ideologiske udbrud, der til dels skulle dække over den store mangel på konkret enighed mellem regeringspartierne. Helt tilsvarende er det kommende års finanslovsforslag jo også blevet fremsat i meget ideologiske omgivelser. Finansministerens egen fremsættelsestale og det efterfølgende pressemøde lagde op til det, og for ikke helt at overlade initiativet til De Konservative holdt et andet regeringsparti, nemlig Venstre, samme dag også et pressemøde, hvor den konkurrerende finansminister, undervisningsministeren, offentliggjorde sine planer for den offentlige sektor.

Det største problem er imidlertid, at regeringens ideologiske offensiv skal ses på baggrund af en fallit i den faktiske økonomiske politik. De økonomiske resultater af 6 års borgerligt styre er rent ud katastrofale. Den borgerlige finansminister, der dengang hed Henning Christophersen, overtog en gæld til udlandet på 150 mia. kr., og nu er den ved hans og efterfølgerens Palle Simonsens, hjælp vokset til det dobbelte.

Borgerlige vælgere havde måske nok forventet en periode, hvor der kom orden i sagerne, og hvor der blev sat tæring efter næring. Men nej, vi har haft de seks mest uansvarlige år i dansk politik, hvor kortsigtet politisk gevinst blev sat over hensynet til nationens velfærd. Hvordan skal man ellers karakterisere de ministre, der fik Danmark indplaceret som verdens mest forældede land?

Det gør ikke sagen mindre forargelig, at udviklingen er gennemført samtidig med, at de socialt dårligst stillede sandt for dyden har mærket sparekniven og ikke har deltaget i festen.

På arbejdsløshedsområdet er regeringens fiasco lige så eklatant. Der blev overtaget en arbejdsløshed på 250.000 i efteråret 1982, og efter 6 år i alt fald erklæret politisk vilje til at gøre noget ved sagen er prognosen nu, at vi næste år går mod 265.000 ledige. Det er helt og aldeles uacceptabelt, at regeringen ikke vil tage det problem mere alvorligt, når det kommer til stykket.

Den seneste budgetoversigt viser også, at regeringen, hvad angår statsfinanserne, langtfra har orden i sagerne. Der er tale om milliardoverskridelser, og skønmalieret af, at regeringen i det mindste kunne løse dette problem, krakelerer voldsomt.